

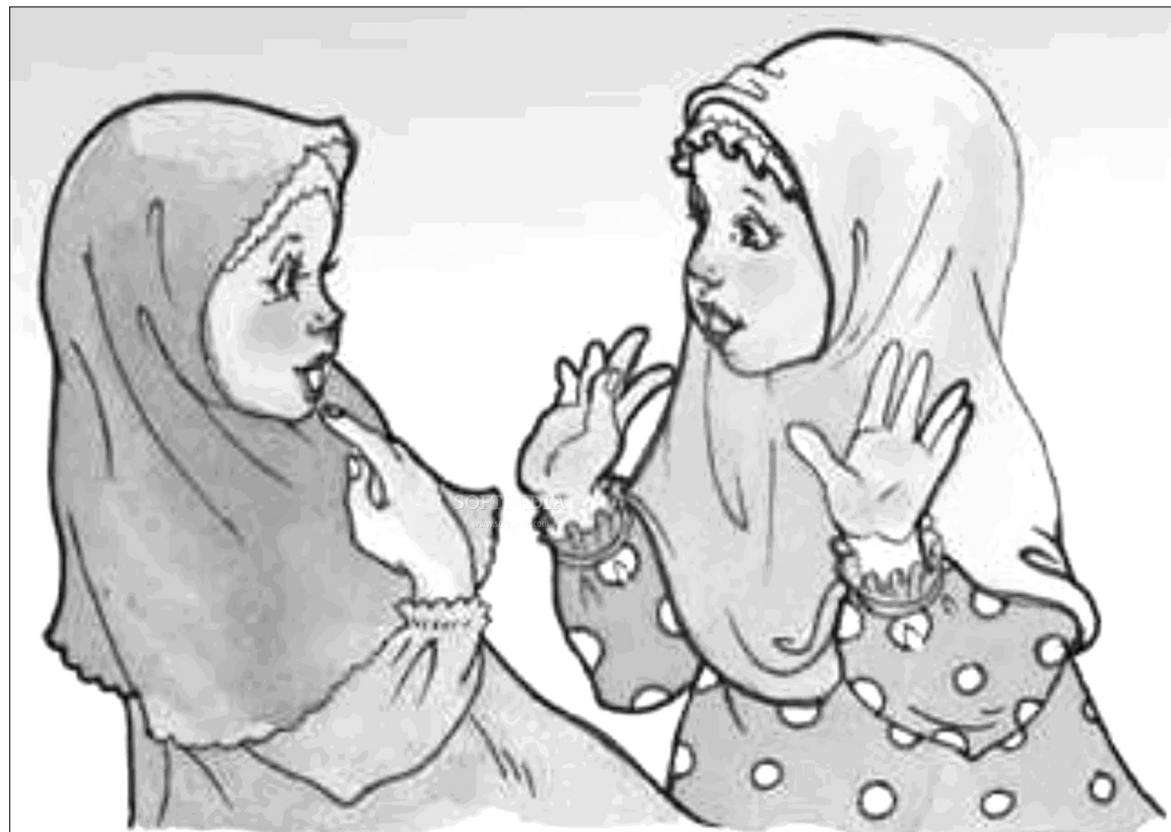
Йолаларыбыз

МОСОЛМАН ӘЗӘБЕ

Фәнирә ҒАЙСИНА

Исламдың нигезендә тәү сиратта әзәп, әхлак, тәртип ята. Әзәп - ярты иман, тигән боронғолар. Мөһмин ғайләһендәлә, халыҡ араһында ла үзен тыйнаҡ тоторға тейеш һәм кешеләр менән мөнәсәбәттә ғәзел булыуы мотлак. Сөнки алдаксыға исламда урын юк. Алдашыу, ике йөзлөлөк - иң зур гонаһ. Әгәр кеше яңылыш гонаһ кыла икән, тизерәк тәүбәгә килеп, үкенеп, ике рәкәғәт "Тәүбә намазы"н укып, башка улай йәмһез кыланмашка һүз бирә. Әзәм балаһы тәүбә итмәһә, йөрәгендә кара тап барлыкка килеп, тут һымак йөрәген ялмап ала. Шунан кеше каты бәғерлегә әйләнә, халыҡта ундайзарзы "таш йөрәк" тизәр. Йөрәктәрәбез, күңелдәрәбез бысранмаһын өсөн, һәр ваҡыт намаз укып, ураза тотоп, тәүбә итеп, көн дә Аллаһ биргәнәнә шөкөр әйтеп, зекер кылып йәшәргә тейешбез. Аллаһ Үзенәң рәхимлә, миһырбанлы, рәхмәтле булыу кеүек гүзәл сифаттарын мосолман йөрәгенә һалған. Шуға күрә кеше ни тиклем ябай, йомшаҡ, алсаҡ күңелле, әзәплә икән, тимәк, ул шул тиклем Аллаһтың мәрхәмәтлеләгенә өлгәшә.

Насар холокло әзәмдәрҙе Аллаһ тәүбә өсөн яраткан. Без, уларға карап, тәүбә итергә һәм Раббыбыз безҙе улай кылмағанына шөкөр итергә тейеш. Ул үзенәң холкон камиллаштырыу өстөндә эшләргә, яңы максаттар менән йәшәргә бурыслы.

Совет заманында, дини китаптар булмау сәбәплә, динәбезҙе белмәй йәшәнек. Әммә хәҙер, ислам буйынса әзәбиәт тулып ятканда, белә тороп та гонаһ кылыу - харам. Кәберҙә лә, Киәмәт көнөндә лә һорау алғанда, барлык кылған ғәмәлдәрә-

без өсөн яуап бирәсәкбез бит. Күптәр үзен тәртипһез тоталар, халыҡ араһында кысқырып һөйләшә, әрләшә, һүгенә, ғәйбәт һата, кеше хақына керә, рәһйетә... Ө тыйнаҡ, әзәплә булыу, был хакта уйланыу - гонаһтарҙан һаҡланыу ысулы ул... Ниндәй ғәмәлдәр гонаһ һаналғанын барыбыз за белә. Мәсәлән, иң киң таралғаны - зина.

Никаһһыҙ ир менән катынға өнси мөнәсәбәткә инеү тыйыла. Кайһы бер катындар үз ирҙәренән мосолманға фарыз буйынса айырылмай, иртән китә лә, кис икенсе иргә күсеп, уныһы менән никаһһыҙ йәшәй башлай. Имеш, "айырылды", "яңынан тормош корзо". Былай йәшәү - зина, ә ундай "ғайлә"лә тыуған бала зинанан, никаһһыҙ тыуған тип

иҫәпләнә. Ғайлә таркалған саҡта ир кеше өс тапкыр "талаҡ" әйтә. Айырылғандан һуң катындың дүрт ай кейәүгә сығырға хақы юк. Был - уның иренән йөклө киткәнме-юкмы икәнән беләү өсөн куйылған ваҡыт. Тағы бер гонаһ - ул динһез, мәжүси әзәмдәрҙең ғәмәлдәрән үрнәк итеп алыу. Кем башка милләт кешенә окшарға теләй, ул шуларҙың береһенә әйләнә, тиелгән дини китаптарға.

Мосолмандарға үрнәк булһын өсөн Көрһән, хәзистәр бирелгән. Пәйғәмбәрәбез Мөһәмәт ғәләйһиссәләм тормошо ла яҡшы өлгө безҙең өсөн. Гүзәл заттарға үрнәк булып пәйғәмбәрҙәрҙең, сәхәбәләрҙең катындары тора. Мөһминдәр дуҫты уның иманына, әзәп-әхлағына карап һайлай. Насар йөгонтә яһап, кешенә иманынан, диненән яҙырырҙай бәндә менән яҡынаймашка тырыша. Киәмәт көнөндә кубарылғанда ла, без кем менән был донъяла дуҫ булғанбыҙ, шулар менән бергә кубарыласаҡбыҙ. Мосолман кешенә, иманы ныҡ булһын өсөн, өс көндән дә артыҡ йәмғиәттән айырылып тороу ярамай. Йәмғиәт кешегә ныҡ йөгонтә яһай, иманын көсәйтә. Шуға ла мосолмандар өсөн салих-инсандар, дин әһелдәрә, ғалимдар менән аралашып йәшәү хуплана. Шулай ук безгә тыуғандан алып үлгәнсегә хәллем ғилем алыу лазым. Шунда ғына күңел таза, саф һаҡлана, иман нығына.

Шифри тулкында

БАШКОРТОСТАН - ГӨЛӨСТАН

Донъя яратылгандан ук,
Яралғанбыз был ерҙә.
Башкортостан булып балкыр
Башкорт халкы ғүмергә!

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Гел нур балкыткан
Нурлы гөлөстан!

Урал тауы - корал тауы,
Ул изге мәғдәнөбөз.
Ерҙе-Күкте күкрәтерлек
Кеүәткә әйләнөбөз.

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Гел бергә-бергә
Без бар булмыштан!

Яузар үтте, даузар үтте,
Сәскә атты гөлөстан.
Башкортостанды данлайбыз
Бөтәбөз бер һулыштан.

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Гел бер ғайләләй
Йәшәргә кушкан!

Хәләл күкрәк көсө менән
Гөл итәбөз донъяны.
Безҙең кеүек егәрлеләр
Ерҙе нурға сорнаны.

Эй Башкортостан,
Гөл Башкортостан!
Безҙең туғанлыҡ
Ер шарын коскан!

Йыһат СОЛТАНОВ.

ДИНЛЕ САБЫЙ ТЫУҠЫН ӘСӘНӘН

Яңылышты халкым динһез калып,
Мәсет манараһын колатып.
Дин тотоусы изге бабаларҙы
Себер һөргөнөнә озатып.

Бер осорға динһез йәшәһеләр.
Ашанылар хәрәм ризыҡ,
Мандыманы халкым, йәһсәмәнә,
Илдә баһты ауыр юксылыҡ.
Барҙы юк итеүе бик тиз,
Туҙырыуы аһһат байлыҡты,
Нисек кенә юлга төшөрөрҙәр
Юлдан тайған динһез халыҡты,
Дөрөс, хәҙер динөбөз тергеҙелә,
Манаралар калка яңынан,
Хозай ярҙам биреп, дин юл алһын,
Динле сабый тыуһын ананан.
Дин ул - һаулыҡ, дин ул - байлыҡ,
Дин ул - ярҙам итеүсе,
Дин ул - күңел күтәрөүсе,
Дин ул - алға әйҙәүсе

Фатима ҺИБӘТОВА,
Әбйәлил районы

Фәһем

Китап - шул ук машина тәғәрмәсә. Аҡ қағыҙағы ошо кара юлдарҙан абай булығыҙ; улар көс булып туплана, һәм комбинациялар төҙөп, берләшәләр, айырымланалар, береһе икенсәһенә үтеп инә, береһе икенсәһе эсендә әйләнә, урала, бутала, тоташа, яраклаша... кушарлашып эшләйҙәр. Бер юл төшлөй, икенсәһе кысымға ала һәм изә, өсөнсөһө һөйрәй, дүртөнсөһө кол итә. Идея - үзенә күрә бер төшлө тәғәрмәс системаһы ул. Китаптың һөҙөө үзенәң эсенә һөйрәгәнән, үзенә һурғанын тояһығыҙ. Ақылығыҙға фәкәт яңы күрөнөш биргәс кенә ул һөҙөө ысҡындырасаҡ. Кайһы бер укыусылар китаптан "өр-яңынан тыуған килеш" кенә айырылалар... Иң ғорур аҡылдар за, иң һескә күңеллеләр за, иң итәғәтлеләр за, һәм иң ябайҙар за, һәм иң бөйөктәр за уның арбау көсөнә буйһона...

Виктор ГЮГО. француз языуыһы

